

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. balandžio 4 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko, Donato Šerno (kolegijos pirmininkas) ir Jūratės Varanuskaitės,

susipažinusi su 2023 m. kovo 17 d. paduotu **ieškovės Aušros Steins** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. gruodžio 20 d. nutarties peržiūrėjimo ir prašymais sustabdyti skundžiamų procesinių sprendimų vykdymą bei taikyti laikinas apsaugos priemones,

n u s t a t ė :

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2023 m. vasario 27 d. nutartimi Nr. DOK-763 atsisakė priimti ieškovės kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. gruodžio 20 d. nutarties peržiūrėjimo, nustačiusi, kad jis neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Pagal **CPK 350 straipsnio** 5 dalį asmuo, kurio skundą atsisakoma priimti dėl to, kad jis neatitinka **CPK 346 straipsnio** 2 dalyje nustatytų reikalavimų, ištaisęs trūkumus, turi teisę iš naujo paduoti kasacinį skundą, nepažeisdamas **CPK** 345 straipsnyje nustatyto termino.

Ieškovės 2023 m. kovo 17 d. pateiktame kasaciniame skunde nurodoma, kad teismai pažeidė **CK** 6.165 ir 6.193 straipsnio nuostatas, nes neįvertino arba klaidingai įvertino šalių susitarimu siekiamus tikslus, teisinius padarinius, taip pat tai, kad susitarimo turinys ir sąlygos neatitinka esminių preliminarinės sutarties požymių, todėl nepagrįstai susitarimą kvalifikavo preliminarąja, o ne pagrindine sutartimi. Teismai, pažeisdami **CK** 6.193 straipsnyje įtvirtintas sutarčių aiškinimo taisykles, pateikė neteisingą ir sutarties šalių susitarimui bei faktiniam elgesiui prieštaraujantį susitarimo turinio aiškinimą, nukrypo nuo teismų praktikos, pagal kurią tais atvejais, kai šalys skirtingai aiškina savo ketinimus pagal sutartį ir kai neįmanoma jų nustatyti taikant subjektyvų (šalių tikrųjų ketinimų) sutarties aiškinimo būdą, prioritetą teiktinas pažodiniame sutarties teksto aiškinimui, kaip objektyviausiai atspindinčiam tikrąją šalių valią dėl priimtų įsipareigojimų turinio.

Kasaciniame skunde įvardijamas nukrypimas nuo teismų praktikos dėl **CK 1.93 straipsnio** 4 dalies ir 6.309 straipsnio 3 dalies turinio aiškinimo. Teigiama, kad teismai absoliučiai klaidingai įvertino susitarimo turinį ir konstatavo, jog juo siekta pagrindinę pirkimo – pardavimo sutartį sudaryti ateityje, nors byloje nėra įrodymų, pagrindžiančių tokias aplinkybes. Teismai laikėsi pozicijos, kad sutartis gali būti pripažinta sudaryta tik tada, kai daiktas pagal minėtas normas perduodamas **CK** 6.398 straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka, t. y. pirkėjui ir pardavėjui pasirašant daikto priėmimo – perdavimo aktą. Toks teismų pateiktas išaiškinimas prieštarauja teismų praktikai, pagal kurią iš šalių nereikalaujama pateikti **CK 6.398 straipsnio** 1 dalyje nurodyta tvarka pasirašyto priėmimo – perdavimo akto, taip pat ir elementariai logikai, nes iš nukentėjusios šalies reikalaujama iki ginčo kilimo (kurio buvimo ar nebuvimo ateityje nuspėti neįmanoma) pasirašyti su oponentu daikto priėmimo – perdavimo aktą, kuris dar ir dažniausiai būna pirkimo-pardavimo sutarties priedu.

Teisėjų atrankos kolegija, susipažinusi su 2023 m. kovo 17 d. paduotu ieškovės kasaciniu skundu, pažymi, kad jame keliami iš esmės tie patys klausimai dėl **CK** 6.165, 6.193, 6.309 straipsnių normų aiškinimo, nukrypimo nuo teismų praktikos jų taikymo klausimais, kaip ir skunde, kurį atsisakyta priimti pirmiau nurodyta teismo nutartimi. Nors kasacinis skundas yra pakeistas, papildytas, tačiau naujai nenurodoma tokių teisinių argumentų, kuriais būtų pagrindžiamas įvardijamų teisės normų pažeidimas, nukrypimas nuo teismų praktikos dėl šių normų aiškinimo ir taikymo ar suformuluojama teisės aiškinimo ir taikymo problema, kuri turėtų esminės reikšmės teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Teisėjų atrankos kolegija, susipažinusi su 2023 m. kovo 17 d. paduotu ieškovės kasaciniu skundu, konstatuoja, kad naujai pateiktame kasaciniame skunde nenurodoma tokių teisinių argumentų, kurie pagrįstų **CPK 346 straipsnio** 2 dalyje įtvirtintų kasacijos pagrindų buvimą, todėl nėra pagrindo pripažinti, jog šis skundas atitinka **CPK 347 straipsnio** 1 dalies 3 punkto reikalavimus. Dėl to teisėjų kolegija ieškovės paduotą kasacinį skundą atsisako priimti kaip neatitinkantį **CPK 346 straipsnio**, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų (**CPK 350 straipsnio** 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, prašymai sustabdyti skundžiamų procesinių sprendimų vykdymą bei taikyti laikinas apsaugos priemones nespėjus. Žyminio mokesčio grąžinimo klausimas yra išspręstas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegijos 2023 m. vasario 27 d. nutartimi Nr. DOK-736.

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Artūras Driukas

Donatas Šernas

Jūratė Varanauskaitė